

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 637/2009

z dnia 22 lipca 2009 r.

ustanawiające reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw**(wersja ujednolicona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 6,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw⁽²⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 930/2000 z dnia 4 maja 2000 r. ustanawiające reguły wykonawcze co do odpowiedniego nazewnictwa odmian gatunków roślin rolniczych i warzyw⁽³⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać ujednolicone.
- (2) Dyrektywy 2002/53/WE i 2002/55/WE ustanowiły zasady ogólne dotyczące odpowiedniego nazewnictwa odmian, w drodze odniesienia do art. 63 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowych praw dotyczących odmian roślin⁽⁵⁾.
- (3) Do celów stosowania dyrektyw 2002/53/WE i 2002/55/WE właściwe jest ustanowienie szczegółowych zasad stosowania kryteriów określonych w art. 63 rozporządzenia (WE) nr 2100/94, w szczególności w odniesieniu do przeszkód przy określaniu nazewnictwa odmian, jak określono w ust. 3 i 4 tego artykułu. W pierwszym etapie te szczegółowe reguły powinny ograniczać się do następujących przeszkód:

- zastosowań wyłączonych na mocy prawa pierwszeństwa strony trzeciej,
- trudności w odniesieniu do rozpoznania lub reprodukcji,
- nazw, które są identyczne lub mogą być mylone z nazwą innej odmiany,

— nazw, które są identyczne lub mogą być mylone z innymi nazwami,

— nazw wprowadzających w błąd lub powodujących nieporozumienia dotyczące cech charakterystycznych odmiany lub innych właściwości.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla celów stosowania akapitu pierwszego art. 9 ust. 6 dyrektywy 2002/53/WE oraz akapitu pierwszego art. 9 ust. 6 dyrektywy 2002/55/WE niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania niektórych kryteriów określonych w art. 63 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 odnośnie do odpowiedniego nazewnictwa odmian.

Artykuł 2

1. W przypadku znaku towarowego jako prawa pierwszeństwa strony trzeciej, stosowanie nazwy odmiany na terytorium Wspólnoty uznaje się za utrudniane przez powiadomienia właściwych władz w celu zatwierdzenia znaku towarowego nazwy odmiany, zarejestrowanej w jednym lub więcej państwach członkowskich lub na poziomie wspólnotowym przed zatwierdzeniem nazwy odmiany, i która jest identyczna lub podobna do nazwy odmiany oraz zarejestrowana w odniesieniu do towarów identycznych lub podobnych do danej odmiany rośliny.

2. W przypadku prawa pierwszeństwa strony trzeciej do oznaczeń geograficznych i oznaczeń pochodzenia produktów rolnych i artykułów żywnościowych, nadanie nazwy odmianie na terytorium Wspólnoty uznaje się za uniemożliwione, w przypadku gdy naruszyłoby ono art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006⁽⁶⁾ w odniesieniu do oznaczeń geograficznych lub oznaczeń pochodzenia produktów chronionych w państwie członkowskim lub we Wspólnocie zgodnie z art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 4 akapit drugi, art. 5 ust. 6, art. 6 oraz art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia lub dawnym art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92⁽⁷⁾ w przypadku towarów, które są identyczne lub podobne do danej odmiany gatunku rośliny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33.⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 5.5.2000, s. 3.⁽⁴⁾ Zob. załącznik II.⁽⁵⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽⁷⁾ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, s. 1.

3. Przeszkoda przy określaniu nazewnictwa wynikająca z prawa pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 2, może zostać zniesiona w przypadku otrzymania pisemnej zgody posiadacza prawa pierwszeństwa na używanie nazewnictwa danej odmiany, pod warunkiem że taka zgoda nie wprowadzi w błąd konsumentów co do prawdziwego pochodzenia produktu.

4. W przypadku prawa pierwszeństwa wnioskodawcy w odniesieniu do całości lub części proponowanej nazwy, art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 3

1. Uznaje się, że w następujących przypadkach nazwa odmiany powoduje utrudnienia dla jej użytkowników w odniesieniu do rozpoznania lub reprodukcji:

- a) gdy występuje w formie „osobliwej nazwy”:
- (i) składającej się z jednej litery;
  - (ii) składającej się z, lub zawierającej go jako odrębną całość, zestawu liter nietworzącego słowa, możliwego do wymówienia w języku urzędowym Wspólnoty; jednakże gdy taki zestaw jest ustalonym skrótem, skrót ten jest ograniczony do maksymalnie dwóch członów, z których każdy zawiera do trzech znaków, umieszczonych na obu końcach nazwy;
  - (iii) zawierającej liczbę, poza przypadkami gdy liczba ta stanowi integralną część nazwy lub gdy wskazuje, że odmiana jest lub będzie jedną z ponumerowanych serii biologicznie związanych odmian;
  - (iv) składającej się z więcej niż trzech słów lub elementów, chyba że sposób sformułowania czyni ją łatwą do rozpoznania lub odtworzenia;
  - (v) składającej się ze zbyt długiego słowa lub elementu;
  - (vi) zawierającej znak interpunkcyjny lub inny symbol, mieszanek dużych i małych liter (poza przypadkami gdy pierwsza litera jest wielka, a cała reszta nazwy pisana jest małymi literami), indeks górny, dolny lub rysunek;
- b) gdy występuje w formie „kodu”:
- (i) składającego się wyłącznie z liczby lub liczb, poza przypadkiem linii wrodzonych lub podobnie wyszczególnionych rodzajów odmian;
  - (ii) składającego się z jednej litery;
  - (iii) zawierającego ponad 10 liter lub liter i cyfr;
  - (iv) zawierającego więcej niż cztery przemienne grupy litery lub liter i liczby lub liczb;

(v) zawierającej znak interpunkcyjny lub inny symbol, indeks dolny, górny lub rysunek.

2. Przy składaniu wniosku w sprawie nazewnictwa odmiany wnioskodawca zgłasza przypadek, gdy proponowana nazwa ma występować w formie „osobliwej nazwy” lub „kodu”.

3. Jeśli wnioskodawca nie zgłosi formy proponowanego nazewnictwa, nazwę uznaje się za „osobliwą nazwę”.

Artykuł 4

Przy ocenianiu, czy nazwa odmiany jest identyczna z nazwą innej odmiany lub jest mylna z nazwą innej odmiany, stosuje się, co następuje:

a) pojęcie „może być mylna z” obejmuje między innymi nazwę odmiany różniącą się tylko jedną literą lub znakami akcentu nad literami, w odniesieniu do nazwy odmiany blisko spokrewnionych gatunków, które zostały urzędowo przyjęte do celów obrotu we Wspólnocie, Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez umawiającą się stronę Międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin (UPOV) lub podlega prawu odmiany roślin na tych terytoriach. Jednakże za mylącą nie uznaje się różnicy tylko jednej litery w ustalonym skrócie nazwy odmiany jako odrębnej całości nazwy odmian. Również za mylący nie uznaje się przypadku, gdy inna litera wyraźnie odznacza się od tych w zarejestrowanych nazwach odmiany. Różnicy dwóch lub więcej liter nie uznaje się za mylącą, poza przypadkami gdzie dwie litery zostały zamienione miejscami. Nie uznaje się za mylącą różnicy jednej cyfry pomiędzy liczbami (w przypadku gdy liczby dozwolone są w osobliwej nazwie).

Bez uszczerbku dla przepisów art. 6, akapit pierwszy nie ma zastosowania do nazwy odmiany w formie kodu, jeśli odpowiadająca danej nazwie nazwa odmiany ma również formę kodu. W przypadku kodu uznaje się różnicę tylko jednego znaku, litery lub liczby za umożliwiającą wystarczające rozróżnienie dwóch kodów. Przy porównywaniu nazw w formie kodu nie bierze się pod uwagę spacji;

b) uznaje się, że „gatunki blisko spokrewnione” mają znaczenie określone w załączniku I;

c) uznaje się, że „odmiana już nie istnieje” oznacza odmianę, która została wycofana z obrotu;

d) „oficjalny rejestr odmian roślin” stosuje się jako odniesienie do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin lub warzyw uprawnych lub do jakiegokolwiek rejestru opracowanego i prowadzonego przez Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin lub inny oficjalny organ państw członkowskich Wspólnoty lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub umawiającej się strony UPOV;

e) „odmiana, której nazwa utraciła specjalne znaczenie” oznacza sytuację, w której uznaje się, że nazwa odmiany, która została umieszczona w oficjalnym rejestrze odmian roślin i tym samym uzyskała specjalne znaczenie, traci je po upływie okresu 10 lat od dnia wykreślenia z rejestru.

Artykuł 5

Nazwy, które są zwykle używane w celu obrotu towarami lub które zachowuje się jako dopuszczone do używania na mocy innych przepisów prawa, oznaczają w szczególności:

- a) nazwy walut lub terminów związanych z wagą i miarą;
- b) wyrażenia, których na mocy przepisów prawa nie używa się do celów innych niż te, które określają odpowiednie przepisy prawa.

Artykuł 6

Uznaje się, że nazwa odmiany wprowadza w błąd lub powoduje nieporozumienie, jeśli:

- a) wywołuje fałszywe wrażenie, że dana odmiana ma szczególne cechy charakterystyczne lub wartość;
- b) wywołuje fałszywe wrażenie, że dana odmiana jest spokrewniona z lub pochodzi od innej szczególnej odmiany,
- c) odnosi się do szczególnej cechy charakterystycznej lub wartości w sposób, który wywołuje fałszywe wrażenie, że tylko ta odmiana ją posiada, podczas gdy w rzeczywistości inne odmiany tego samego gatunku mogą posiadać te same cechy charakterystyczne lub wartość;
- d) dzięki brzmieniu podobnemu do dobrze znanej nazwy handlowej innej niż zarejestrowany znak towarowy lub nazwa odmiany sugeruje, że dana odmiana jest inną odmianą lub też wywołuje fałszywe wrażenie dotyczące tożsamości wnioskodawcy, osoby odpowiedzialnej za utrzymanie odmiany lub jej hodowcy;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2009 r.

e) składa się z lub zawiera:

- (i) porównania lub superlatywy;
  - (ii) nazwy botaniczne lub pospolite gatunku spośród grupy gatunków roślin uprawnych albo gatunków warzyw, do której należy dana odmiana;
  - (iii) imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwę osoby prawnej lub odniesienie do imienia i nazwiska osoby fizycznej lub nazwy osoby prawnej, tak, aby wywołać fałszywe wrażenie dotyczące tożsamości wnioskodawcy, osoby odpowiedzialnej za utrzymanie odmiany lub jej hodowcy;
- f) zawiera nazwę geograficzną, która mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do cech charakterystycznych lub wartości odmiany.

Artykuł 7

Nazwy odmian, które zostały zatwierdzone w formie kodu, są jasno podane jako takie w odpowiednim oficjalnym katalogu lub w katalogach państw członkowskich, zawierających urzędowo przyjęte odmiany roślin, lub też w odpowiednim wspólnym katalogu, w formie przypisu z następującym wyjaśnieniem: „nazwa odmiany zatwierdzona w formie »kodu«”.

Artykuł 8

Rozporządzenie (WE) nr 930/2000 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 9

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do nazw odmian, które zostały zaproponowane przez wnioskodawcę właściwym władzom do zatwierdzenia przed dniem 25 maja 2000 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

GATUNKI BLISKO SPOKREWNIONE

W celu zdefiniowania „gatunków blisko spokrewnionych”, określonych w art. 4 lit. b), stosuje się następujące przepisy:

- a) jeśli istnieje więcej niż jedna klasa w obrębie rodzaju, stosuje się listę klas określoną w pkt 1;
- b) jeśli klasy obejmują więcej niż jeden rodzaj, stosuje się listę klas określoną w pkt 2;
- c) co do zasady, w przypadku rodzajów i gatunków nieobjętych listami klas określonymi w pkt 1 i 2, rodzaj uznaje się za klasę.

1. Klasy w obrębie rodzaju

Klasy	Nazwy naukowe
Klasa 1.1	<i>Brassica oleracea</i>
Klasa 1.2	<i>Brassica</i> inna niż <i>Brassica oleracea</i>
Klasa 2.1	<i>Beta vulgaris</i> – burak cukrowy, burak pastewny
Klasa 2.2	<i>Beta vulgaris</i> – burak ćwikłowy, w tym burak Cheltenham, burak liściowy lub burak boćwina
Klasa 2.3	<i>Beta</i> inny niż klasy 2.1 i 2.2
Klasa 3.1	<i>Cucumis sativus</i>
Klasa 3.2	<i>Cucumis melo</i>
Klasa 3.3	<i>Cucumis</i> inny niż klasy 3.1 i 3.2
Klasa 4.1	<i>Solanum tuberosum</i>
Klasa 4.2	<i>Solanum</i> inny niż klasa 4.1

2. Klasy obejmujące więcej niż jeden rodzaj

Klasy	Nazwy naukowe
Klasa 201	<i>Secale, Triticale, Triticum</i>
Klasa 203 (*)	<i>Agrostis, Dactylis, Festuca, Festulolium, Lolium, Phalaris, Phleum</i> i <i>Poa</i>
Klasa 204 (*)	<i>Lotus, Medicago, Ornithopus, Onobrychis, Trifolium</i>
Klasa 205	<i>Cichorium, Lactuca</i>

(*) Klasy 203 i 204 nie są wyłącznie utworzone na podstawie gatunków blisko spokrewnionych.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 930/2000	(Dz.U. L 108 z 5.5.2000, s. 3).
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1831/2004	(Dz.U. L 321 z 22.10.2004, s. 29).
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 920/2007	(Dz.U. L 201 z 2.8.2007, s. 3).

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 930/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5 lit. a)	Artykuł 5 lit. a)
Artykuł 5 lit. c)	Artykuł 5 lit. b)
Artykuł 6 lit. a)–d)	Artykuł 6 lit. a)–d)
Artykuł 6 lit. e) ppkt (i) oraz (ii)	Artykuł 6 lit. e) ppkt (i) oraz (ii)
Artykuł 6 lit. e) ppkt (iv)	Artykuł 6 lit. e) ppkt (iii)
Artykuł 6 lit. f)	Artykuł 6 lit. f)
Artykuł 7	Artykuł 7
—	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
Załącznik	Załącznik I
—	Załączniki II i III